

ODPOWIEDZI SIÓSTR MŁODYCH

Prezentacja:

SYNTEZY

Jak Siostry z pewnością zauważyły w syntezie ogólnej, w trzeciej części tegoż dokumentu znajdują się odpowiedzi Sióstr będących między 7 a 10 rokiem powołania. Siostry wiedzą bowiem, że do wszystkich Sióstr z tej grupy wiekowej, czyli do 370 Sióstr, był wysłany kwestionariusz opracowany przez Komisję Przygotowawczą.

Lektura ich odpowiedzi była bardzo interesująca. Siostry młode wyraziły swoje przekonania z mocą i generalnie w sposób precyzyjny i konkretny. Odnajdujemy w nich także sugestie, marzenia i ich pytania kierowane do Zgromadzenia dzisiaj.

Bez wahania możemy powiedzieć, że ich refleksja jest bogata i głęboka. Wnoszą świeżość, która nas wzywa do ponownego odczytania naszego życia, wychodząc od tego, co one przeżywają, do postawienia sobie ważnych pytań, by lepiej im towarzyszyć.

Synteza zawiera dwie części.

Pierwsza część od str. 33 do 35 zawiera odpowiedzi Sióstr młodych na pierwsze pytanie, które zostało im postawione w sposób następujący: *Które spośród 4 głównych wyzwań, zdaniem Siostry, jest najważniejsze dla Zgromadzenia?* Niektóre podawały więcej niż jedno wyzwanie, co tłumaczy różnicę między ilością wymienionych wyzwań i liczbą Sióstr.

Druga część od str. 36 do 38 zawiera odpowiedzi na drugie pytanie: *Czy dostrzega Siostra inne wyzwanie, które jest ważne dla Zgromadzenia dzisiaj i Zgromadzenia jutra?*

Zauważą Siostry, że niekiedy odpowiedzi mogły być przyporządkowane do innej kategorii, ale za cenę tych niewielkich odchyłeń, wybrałyśmy wierność zawartej w nich myśli.

Cześć pierwsza:

4 NAJWAŻNIEJSZE WYZWANIA

Zanim zapoznaliśmy się z odpowiedziami, sądziłyśmy, że Siostry młode wybiorą jako priorytetowe wyzwanie dotyczące praw człowieka i ochrony wspólnego domu. W rzeczywistości tak nie jest. W większości przypadków jako pierwsze wyzwanie wybrały „mystykę życia razem”, następnie „przekazywanie wiary i wartości chrześcijańskich”, „prawa człowieka” i na końcu „troskę o wspólny dom”. Aby to sobie lepiej uświadomić, podałyśmy liczbę Sióstr przy każdym wyzwaniu.

Głód „życia razem” pojawia się w każdym z 4 wyzwań. I to z tego powodu ta pierwsza część syntezy jest zatytułowana: „Zachować nadzieję w sercu braterstwa”.

Zdecydowałyśmy się również użyć tych samych wyrażen i uczyniłyśmy to w trzech tytułach: „Bez życia razem, żegnaj Zgromadzenie!”, „Przekazywać to, co sprawia, że żyjemy”, „Nadstaw ucha na wołania Ubogich”. Naszą troską było przekazanie Wam ich myśli, ale także ich stanu ducha.

W tym, co odnosi się do „życia razem”, Siostry wyraziły swój osąd i nie tracąc odwagi, szczere pragnienie, by odpowiedzieć na wezwanie do życia siostrzanego. Podkreślały konieczność „życia razem” w szerokim znaczeniu tego słowa. Ale również wywnioskowałyśmy, co jest bardzo ważne, że Siostry młode nie chcą wspólnot skoncentrowanych na samych sobie, troszczących się o osobistą wygodę. Może to świadczyć o pewnej dojrzałości, przynajmniej na podstawie wyrażonych oczekiwań.

Z drugiej strony, pragną wspólnot zdolnych wspierać każdą Siostrę, by dobrze przeżywała swoją misję. Na przykład: *„W spełnianiu powierzonych misji rola wspólnoty jest niezastąpiona”*.

Siostry chciałyby również, by wspólnoty umiały się bardziej dostosować do dzisiejszej rzeczywistości. Oto wyrażenie ilustrujące to: *„Jeżeli nadal chcemy odpowiadać na wyzwania misyjne, nie możemy już żyć tak jak wczoraj”*.

Jest też cała lista realnych sugestii, które potwierdzają ich pragnienie całkowitej przynależności do Zgromadzenia. Wydaje się, że pragną bardzo konkretnie uczestniczyć w jego życiu, zaczynając od swojej wspólnoty.

Odnosnie przekazywania wartości, Siostry kładą nacisk na świadectwo. Wydawało się nam, że będą bardziej podkreślać rolę nowych środków komunikacji, ale w rzeczywistości ich troską jest bardziej dzielenie się radością z przynależności do Chrystusa, dzielenie się wiarą i charyzmatem.

Chciałyby być bliżej młodzieży i są zatroskane o kulturę powołań.

Popatrzmy na punkt 7, s. 34: „*W tym tak zsekularyzowanym świecie formować chrześcijan zaangażowanych w naśladowanie Chrystusa i w obronę praw człowieka*”.

Wydaje się nam, że jako Siostry Miłosierdzia bardzo dobrze się odnajdują na tej płaszczyźnie przekazywania wartości: być zakorzenioną w Chrystusie, by bronić godności ludzi.

Prawa człowieka i troska o „wspólny dom”

Za tym wyzwaniem opowiedziało się mniej Sióstr, ale wnikliwie czytając ich wypowiedzi, zauważa się, że te dwa tematy były przez nie potraktowane tak, jakby stanowiły już integralną część ich życia. I być może dlatego nie uważają ich za wyzwania priorytetowe.

Siostry młode stanowią pokolenie Papieża Franciszka i możliwe, że już przyswoiły sobie te dwa wymiary, uznając jednocześnie, że potrzebują formacji. „*Ważne, abyśmy były formowane w tej dziedzinie*” (mowa tutaj o prawach człowieka).

Ponadto, są przekonane, że obrona praw człowieka współbrzmi z naszym charyzmatem: „*To wyzwanie jest najściślej powiązane z racją naszego istnienia*”.

Odnosnie troski o „wspólny dom”, Siostry podkreślają konieczność „nawrócenia ekologicznego”, aby zmienić nasz styl życia. Zauważmy, że stawiają sobie bardzo konkretne pytania.

Cześć druga:

INNE WYZWANIA DLA ZGROMADZENIA DZISIAJ I ZGROMADZENIA JUTRA

Tę drugą część zatytułowaliśmy „Ephata”. Wyzwania zostały pogrupowane tematycznie. Użyliśmy wyrażeń Sióstr młodych w takiej formie, w jakiej one ich używały w swoich odpowiedziach.

W następstwie tej pracy nad syntezą, możemy się podzielić tym, co nas najbardziej poruszyło w odniesieniu do pokolenia Sióstr młodych:

Ich głód życia wspólnotowego, tzn. „życia razem” dla misji. Siostry doceniają konieczne postawy (szacunek, umiejętność słuchania, braterstwo, otwarcie...) i wydaje się, że mają świadomość, że to wymaga wzajemności, zwłaszcza między pokoleniami.

Ich silne przekonanie o znaczeniu świadectwa życia: dla nich przekazywanie wiary i wartości chrześcijańskich powinno się dokonywać poprzez nasze świadectwo życia na co dzień, które musi być wiarygodne. Wyrażają swoje z troskaniem, aby nasz charyzmat był dzisiaj dobrze przeżywany.

Ich głębokie pragnienie, by wychodzić, nie pozostawać w komforcie, pójść tam, gdzie Ubogim brakuje nadziei.

Ich częste podkreślanie, pochodzące od Sióstr z różnych kontynentów, by bardziej angażować się w duszpasterstwo rodzin.

Ich wielokrotnie wyrażane pragnienie, by przeżywać misję we wspólnotach międzynarodowych utworzonych pośród najuboższych.

My również postawiliśmy sobie pytania:

1. Co tak naprawdę znaczy dla nas to wołanie Sióstr młodych o „mystkę życia razem”? Dla nich – to oczywiste – stanowi to priorytet.
2. W jaki sposób im pomóc, wiedząc, że „życie razem” to jedno z największych wyzwań w odniesieniu do wytrwania w powołaniu. Cały Kościół jest zaniepokojony licznymi odejściami ze zgromadzeń, wiedząc, że bardzo często trudności wspólnotowe wymienia się jako jedną z przyczyn.
3. Siostry młode podkreślają rolę formacji (s. 36). W Zgromadzeniu ten temat jest traktowany niezmiennie z wielką powagą na wszystkich poziomach. Jak i co zrobić, by w pierwszych latach powołania Siostry miały wystarczającą ilość czasu na zakorzenienie w powołaniu i by doświadczyły towarzyszenia, którego potrzebują?
4. W odniesieniu do rewizji dzieł (s. 37), podzieliły się spostrzeżeniem, które zasługuje na uwzględnienie. Obawiają się, że Zgromadzenie „*przekształci się w potężną organizację pozarządową, w której czyni się dużo dobra, ale nie przekazuje się Ewangelii*”. W jaki sposób zatem dokonywać rewizji? Oto ważne zadanie dla każdej Prowincji i dla całego Zgromadzenia.

ZAKOŃCZENIE

Doświadczyliśmy wielkiej radości przygotowując tę syntezę. Siostry natomiast będą miały okazję, by się do niej odnieść w czasie Konwentu, ale już dzisiaj możemy przeznaczyć trochę czasu na rozmowę, by postawić sobie pytania, by wzajemnie pomóc sobie zrozumieć to pokolenie Sióstr, któremu pragniemy przekazać to, co najlepsze, i któremu chcemy pomóc na drodze powołania.